

सम्पादकीय

बर्डफ्लुविरुद्ध नियन्त्रण अभियान

काठमाडौँ उपत्यकामा बर्डफ्लु फैलिएपछि नियन्त्रणको प्रयास थालिएको छ । पशुसेवा विभागले सोमबार पशु प्राविधिकहरूको चार टोली परिचालन गरी बर्डफ्लु पुष्टि भएका फर्महरूमा कुखुरा र हाँसहरु नष्ट गरेको छ ।

काठमाडौँ उपत्यकाका काठमाडौँ, भक्तपुर र ललितपुरमा एकैपल्ट धेरै स्थानमा बडफ्लु फैलिएपछि नियन्त्रणमा कठिनाइ भएको बताइएको छ । उनीहरूका अनुसार, अहिलेसम्म उपत्यकामा ५० भन्दा बढी स्थानमा बर्डफ्लु फैलिइसकेको छ । यो अत्यधिक संख्या हो । अभै सानादेखि ठूला फर्ममा बर्डफ्लु फैलिएको हुन सक्ने देखिन्छ । फागुनमा पूर्वी नेपालबाट सुरु भएको प्रकोप अहिले उपत्यकाको सदर चिडियाखानालगायत तीनै जिल्लाका विभिन्न स्थानमा फैलिएको पुष्टि भइसकेको छ । संक्रमणबाट चिडियाखानामा रहेका दुर्लभ गिद्ध, लाटोकोसेरो, राजहाँस, सारसलगायत दर्जनौँ पन्छी मरिसकेकाले बर्डफ्लुका बारेमा बेलैमा सर्तकता अपनाउन नसकेको पाइन्छ । जिम्मेवार निकायले बेलैमा सर्तकता अपनाउन नसक्दा चिडियाखानामा दुर्लभ पशुपंक्षी मरे । बर्डफ्लु उपत्यका बाहिर पनि फैलिएको हुनसक्छ ।

सरकारले सामान्यतया प्रकोप प्रभावित फार्महरूमा सबै पन्छी, पन्छीजन्य उत्पादन र दाना नष्ट गर्ने, स्थान सिल गर्ने र ४२ दिनसम्म आवतजावतमा रोक लगाउने गर्छ । बाँकी जंगली चराहरू वा जनावरहरूको हकमा भने कुखुरामा जस्तै नियम लाग्दैन । उनीहरु खुला आवतजावत गर्छन् । उनीहरु कसैको नियन्त्रणमा रहँदैनन् । शंकाको आधारमा सबै पंक्षीलाई मार्ने निर्णय गर्नु पनि जायज होइन् । तर चिडियाखानामा धमाधम गिद्धलगायतका पंक्षी मरेपछि बेलैमा सर्तकता अपनाउनु पर्दथ्यो ।

एभियन इन्फ्लुएन्जा भाइरसहरू ए (एच फाइभ एन वान), ए (एच नाइन एन टु), ए (एच नाइन एन एकस) आदि जसलाई बर्डफ्लु भाइरस पनि भनिन्छ । यो अत्यन्त घातक भाइरस हुन्, जसको संक्रमणबाट मुख्य रूपमा धरेलु कुखुरा, हाँसलगायत प्रभावित हुन्छ ।

नियन्त्रणका लागि पहलकदमी लिएर काम गर्दा बर्डफ्लुलाई नियन्त्रण गर्न सकिन्छ । कमजोर नियन्त्रणको प्रयास हुँदा बर्डफ्लु प्रत्येक भान्सामा पुग्न सक्छ, यदि त्यसो भयो भने त्यसले समाजमा जोरिखम बढाउने छ । तहगत सरकारको संयोजन मिलाएर बर्डफ्लु नियन्त्रणको काम ढिलाइ गर्न हुन्न । स्थानीय तहले जनचेतनामूलक अभियान चलाउने, प्रदेशको पशु कार्यालयहरूले नियन्त्रणका लागि संघीय सरकारको युनिटसँग सहकार्य र समन्वय गर्न सक्दा नियन्त्रणको काम छरितो र प्रभावकारी हुनसक्छ ।

गंगाराम खनाल

नेपाल सरकारले 'सबै नागरिकलाई गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा पहुँचयोग्य बनाउने' उद्देश्यका साथ सञ्चालन गरेको स्वास्थ्य बिमा बोर्डको कार्यक्रम सामाजिक सुरक्षाको अत्यन्त महत्त्वपूर्ण आधार बनेको छ । यसले विशेषगरी आर्थिक रूपमा कमजोर, विपन्न तथा दीर्घरोगी नागरिकलाई उपचार सेवामा ठूलो राहत प्रदान गरेको छ ।

तथापि, हाल स्वास्थ्य बिमासम्बन्धी सेवा अधिकांश जिल्ला केन्द्रमै सीमित रहँदा ग्रामीण तथा दुर्गम क्षेत्रमा रहेका नागरिकले सहज पहुँच पाउन कठिनाइ भोगिरहेका छन् । यस अवस्थामा स्वास्थ्य बिमा बोर्डको शाखा प्रत्येक पालिका/स्थानीय तहमा स्थापना गरी कम्तीमा एक जना स्वास्थ्य कर्मचारी खटाउने व्यवस्था गरिएमा कार्यक्रमको प्रभावकारिता, पहुँच तथा विश्वसनीयता उल्लेखनीय रूपमा वृद्धि हुने देखिन्छ । सो सम्बन्धमा निम्न सुझावहरू सम्मानपूर्वक प्रस्तुत गरिन्छः

१. प्रत्येक पालिकामा स्वास्थ्य बिमा सेवा केन्द्र स्थापना हाल धेरै नागरिकले स्वास्थ्य बिमा नवीकरण, सदस्यता दर्ता, सेवा जानकारी तथा गुनासो व्यवस्थापनका लागि जिल्ला केन्द्रसम्म पुगुपर्ने बाध्यता छ । यसले समय, खर्च र भ्रमभट बढाइरहेको हुँदाः

प्रत्येक गाउँपालिका तथा नगरपालिकामा 'स्वास्थ्य बिमा सहायता तथा सेवा केन्द्र' स्थापना गरिनु आवश्यक छ ।

उक्त केन्द्र पालिकाको स्वास्थ्य शाखा वा आधारभूत अस्पतालसँग समन्वय गरी सञ्चालन गर्न सकिन्छ ।

नागरिकले आफ्नै पालिकाबाट निम्नलिखित सेवाहरू प्राप्त गर्ने व्यवस्था हुनुपर्छः

बिमा दर्ता तथा नवीकरण

काई वितरण

सदस्य विवरण सच्याउने

सेवा सम्बन्धी आधिकारिक जानकारी

अपेक्षाः यसबाट ग्रामीण क्षेत्रका नागरिकको पहुँच सहज भई स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रममा सहभागिता उल्लेख्य रूपमा बढ्नेछ ।

२. प्रत्येक पालिकामा एक जना स्वास्थ्य बिमा कर्मचारीको व्यवस्था

कार्यक्रमलाई प्रभावकारी र उत्तरदायी बनाउन दक्ष तथा जिम्मेवार जनशक्ति अनिवार्य हुन्छ । त्यसैलेः

प्रत्येक पालिकामा कम्तीमा एक जना "स्वास्थ्य बीमा संयोजक" वा स्वास्थ्य कर्मचारी खटाइनुपर्छ र उनीहरूलाई स्वास्थ्य बिमा सम्बन्धी विशेष तालिम प्रदान गरिनुपर्छ ।

कर्मचारीको मुख्य जिम्मेवारीः

नागरिकलाई बिमाबारे जानकारी दिने र घरदैलो सचेतना कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने ।

बिमा नवीकरण अभियान सञ्चालन र सेवा उपयोगमा सहजीकरण गर्ने ।

नागरिकका गुनासो तथा समस्याहरूको तत्काल समाधान गर्ने ।

विशेषगरी अशिक्षित, ज्येष्ठ नागरिक तथा दुर्गम क्षेत्रका बासिन्दाका लागि यस्ता कर्मचारी अत्यन्त उपयोगी हुनेछन् ।

३. डिजिटल प्रणालीलाई स्थानीय तहसम्म विस्तार

२०८३ असार ०९, गते मंगलबार

Tuesday Jun 23, 2026

प्रशासन : अनुशासन र सुशासन

पूर्वाधारहरु नष्ट भएका र तिनलाई पुनर्जीवन दिन पनि करको मार र भार थपिएको छ । पङ्क्तिकारले केही फोरमहरुमा वक्ताहरुबाट सुन्ने गरेको छ- सरकार आलो, काँचो, ठेठ्ठनाहरूको हातमा गएको अनेक गुनासाहरु सुन्ने गरेको छ । कतिपय फोरमहरुमा नेतृत्व जेलेन्स्की हुन्छ भन्दै औँला तेर्स्याइएको देखेको छ । अतः बालेन सरकार परिपक्व भई सही तरिकाबाट शासनलाई अनुशासन र सुशासनमा राख्न सकोस्, यही सुभाब छ ।

बालेनले महानगर बस्दा सुशासन चाहे । प्रशासनका हाकिमलाई हाजिरमै बञ्चित गरे, फलतः सिंहदरबार र महानगरको दूरी बढेको थियो । अहिले बालेन सिंहदरबार छिरे । प्रशासन हाकिमको ढोका बन्द गर्ने सुरक्षाकर्मी पनि सिंहदरबार नै छिरे । परिवेश सधै त्यही हुन्छ भन्ने होइन, सधै समयले साथ नदेला । उही बालेन र स्वर्णमलाई अहिले सबैतिर तगारो हाल्ने काम सुरु भइसकेको छ, सडक र सदन दुवैतिर विरोधहरु पोखिएको देखिन्छ । मूलतः कच्चा शैलीको आइतबारे बिदाले कर्मचारीको पूरै मनोविज्ञान भत्कायो, विद्यार्थी र अभिभावकको दैनिकी र हातेघडी नै बिगारिदियो ।

नेतृत्वको मेसिनरी भनेको कर्मचारी संयन्त्र नै हो । कर्मचारीमा पुरानो मनोवृत्ति गएको रहेनछ । नाकामा आइनपुगेको गाडीको जाँच पास गर्दै भन्सारका कर्मचारीले आफ्नो कर्तव्य पूरा गरिदिएछन् । कोरोला, मुस्ताङ, रसुवागढीबाट सयौँ गाडीको जाँच पास सकिएछ, तुरुन्तै सवारीहरु भने प्रहरी नियन्त्रणमा परेछन् । गृह प्रशासन प्रधानमन्त्रीकै मातहत नभएको भए शायद पहिलेजस्तै गुप्तचुर नै हुन्थ्यो कि शंकाको सुविधा छ । प्रधानमन्त्री एक्लै कुरेर देश कहिँ पुग्दैन, जहाँको त्यहीँ नै रहन्छ । संयन्त्र गतिलो नभएर देश अहिलेसम्म पौडैपीडामा स्मलितएको हो । छानबिन गरेर राख्ने परम्परा पनि हो । यसमा भन्सारका कर्मचारी मात्रै होइन, अरु धेरै भन्म हुने/नहुनेको सहभागिता रहने गरेको हो । र त राजनीतिकर्मी र कर्मचारी रातारातै धनी हुने गरेका थिए । अर्को कुरा, अतीतमा के पनि भएको हो भने, बाहिरबाट आएका बहुमूल्य रत्न-सुनहरु भन्सारको सेटिङ परिवर्तन भए पक्रने, नभए छाड्ने र मेसिनले पनि खास विषय नदेख्ने हाम्रो अतीत हो । अहिलेको सन्दर्भ फरक हुँदा पनि सचिव, राजदूतको माग गर्दै म्यासेज लेख्न नछोड्ने र अरु नाकाका कर्मचारी पुराना बानी नछोड्ने नानीदेखि लागेको बानी नै भन्नुपर्छ । नत्र मरिहले गरेर कर्मचारी अर्थीतर किन जाने, हुलाकीतिरै बस्थे त । भूमि प्रशासन जान किन कर्मचारीहरु तिम्रिन्छन् ? त्यहीँ जनताको दोहन गर्न पाइन्छ । सादा तलबमा काम गर्ने ट्रेड युनियन नै किन चाहिन्थ्यो र ?

रसुवा भन्सारका भ्रन्दै दर्जन कर्मचारी मन्त्रालय तानिए अहिले, कतिलाई कारबाही गर्ने ? सिस्टमले काम नगरेको देशमा सबैतिर यस्तै हुन्छ । सिस्टमले काम गरेको भए सात दशकमा सात थान त्यो पनि निकै खर्चिलो संविधान किन आउँथ्यो, सधैँ परीक्षण र प्रयोगशाला हुने देशमा । उत्तरको गाडी आयात कम होस् भन्ने दक्षिणको चालबाजी अनि त्यसमै बनेको हुन सक्छ बजेटको तारतम्य र देशको राष्ट्रिय नीति विपरीत ईभी गाडीमा भन्सार बढाउने कुरो । तर सूचना लिक भएर होला, गाडी त पहिले नै जाँचपास भइहालेछ । सार्वजनिक प्रशासनमा अनुशासन भएन, अनुशासन नहुँदा सुशासन, विधिको शासन कोरा कल्पना हुन्छ, विगतदेखि देशमा भएको यही हो ।

अहिले प्रशासनमा बढी सन्नाटा छ । १० प्रतिशत तलब वृद्धिले कर्मचारीको कामप्रतिको आकर्षण बढेको छैन । काममा लगनशीलता छैन । राज्यको काम कहिले जाला घाम ! लाए/अराएको

काम गर्ने र आफू बच्ने, बस् यति भएको छ । प्रशासनमा उमेरको कुरो, पेन्सनलगायत सुविधा कटीतीको विषयमा चलेको बजार हल्ला र निजामती ऐन वास्तवममा के हो, कस्तो आउने ? यकिन नभएकाले पनि कर्मचारीयन्त्र भन्-भन् कमजोर हुँदै छ, मनोबल नै छैन काम गर्ने । सुधारको जति गुड्डी हाँके पनि दिल् दिएर काम गर्ने प्रवृत्ति कतै यो पङ्क्तिकारले भेटेन । लाए/अराएको मात्र काम गर्ने, व्यावसायिक दक्षता नभएको कर्मचारीतन्त्र, जसलाई स्थायी सरकार भनिएको छ, यसको विकास गरेर बालेन सरकारले देशको प्रगति गर्ला ? यो सोच्न गाह्रो छ ।

दर्जन वर्षमा दर्जनै प्रधानमन्त्री फेरिने देश हो हाम्रो । अस्थिर राजनीति र अस्थिर प्रशासनमा विकास र समृद्धिको नारा बेकार हुन्छ । र त आँटिला मानिस बसेनन् यहाँ, जोशिला मान्छे गए खाडी र मलेसियामा । रेभिट्रयन्सको भोको र विश्वको विप्रेषणमा चलेको देश हो यो, जहाँ पासपोर्टको लागतभन्दा हजारौँ बढीमा बिक्री भई मानिस निर्यात र अधिकांश वस्तु आयात हुन्छ । खाद्यान्न पनि विदेशीले कोटा तोक्नुपर्ने देशले धानको उत्पादन बढाउने लक्ष्य राख्दा कृषिको बजेट घटाएको छ । कृषि उत्पादन, रोजगारी वृद्धि र औद्योगिक उत्पादन बढाउने कार्य योजना आजुपुर्णमा अहिलेको बजेटले सो ल्याएको छैन । उल्टो आम उपभोक्तालाई कर्ले थिचेको छ । अप्रत्याशित बजेटको दायरा बेलुनजस्तै फुलाएको छ । महानगरले तिहारको फूलमा आयातमा प्रतिबन्ध लाईदैंदा फूल सड्ने महँगो भयो । सवा सय वर्षमा ४ हजार मेगावाट बिजुली उत्पादन गरेर सबै आफू प्रयोग गर्न नसक्ने, प्रयोग हुने विकास र उद्योगधन्दाहरूमा भोटेताल्वा लगाउने अनि अलिकति पनि राहत नदिई भान्छामा बिजुली भ्याट लगाउने देशका नागरिक हामी । स्वदेशीप्रिय हुन बेचिएर विप्रेषण तिर्नुपर्ने पनि । कोरा प्रशासन र कुरूप सुशासन बोकेको लोभतन्त्रका पहेँदार हामी । स्वार्थको एना हेर्दै अर्काले रातो कार्पेट बिछ्याउँदा मेरो नेता राम्रो भन्ने सचेत मैले आफैँलाई धिक्कार्नुबाहेक मसँग अरु के छ ? त्यहीँ कति सहज छ जीवन चलाउन मलाई, मेरोमा सहज छैन, किन ? मेरो देशमा पानी छ, मसँग बिजुली छ तर यस्तो नहुनेको भन्दा बढी मूल्य मैले तिर्नुपर्ने किन ?

यसो गरेबापत ऊभन्दा म बढी समृद्ध किन भइन त ?

मेरो साभ्ना बस, टुली बस, ईटा कारखाना, छालाजुत्ता कारखाना, भृकुटी पेपर मिल, गोरखकाली रबर उद्योग, रोजिन एन्ड टर्पेन्टाइन, हेटीडा सिमेन्ट, बालाजु कपडा उद्योग, उदयपुर सिमेन्ट कारखाना मैले किन चपाएँ ? लुटधन्दा चलाई मैले सबैभन्दा बढी औषधि उपचार र सुरक्षा खर्च अनि आलिसान महल मैले किन रुचाएँ ? सबैतिर राजनीतिको बिउ छर्ने काम मैले किन गरें ? मसँग उत्तर छैन । म पाखा लाग्दा पनि मेरो हुड्कार पाखा लागेको छैन, किन ? बेरोजगार नेपाली, बाक्सबन्दीमा खाडीबाट फर्केको शव अनि रोगग्रस्त मनस्थिति, त्यसैमा मैले राजनीति गर्ने र मरेको २ वर्षपछि विपिन फिर्ता ल्याउने म नै त होला ।

जहाँ अधिक ऋण र व्यापारघाटा छ, अधिक महँगो छ, अभै पनि विप्रेषण चल्ने, भोट नचल्ने उही परम्परा छ । देश लुट्ने क्रममा राजननीतिक ठूला कार्यकर्ताहरूले औषधोपचार १० अब्द बढी रकम देशलाई नोक्सान पार्ने, जनतालाई भोकमरी र बेरोजगारमा राखेर कोरोनामा

समेत कमिसन देख्ने लोभतन्त्र अहिले ढलेको छ । तर देशै ढाल्ने आँधीबेहरी आएर सबैको भागाभाग हुँदा पनि तिनको अहंकार उस्तै रहेको देख्दा अचम्म लाग्छ । सिंहदरबार मात्रै जलेन/ढलेन, अधिकांश प्रशासनयन्त्र रहेका भवनहरु जले/ढले मात्रै होइन, धेरै राजनीतिका अखडा बनेका व्यापारिक मलहरु पनि जले/ढले । जसले अखडा बनाएका थिए, अब तिनले सिँगौरी खेल्न नसक्ने हुँदा पनि सिड भर्चिएको छैन, जुधिरहेको अवस्था छ । प्रशासन सफा गर्ने क्रममा यत्रा दशकको लगानी बालुवामा हालेको पानी भएको छ । अब त विदेशीहरु पनि थाकिसके, कति खन्याउने भनेर । अनुदान घटेको छ, ऋण तिर्न ऋणै लिनुपरेको छ, कर्मचारी पाल्न पनि ।

सिंहदरबारले आम नेपालीलाई सुशासन दिएन । संसद्ले आम जनताको मुद्दा उठाएन । सर्वोच्च अदालतले आम जनतालाई न्याय दिलाउन सकेन । सबैतिर ठेकेदारी उन्मूलन हुन सकेन । बैसेपाटीमा आलिसान महल बनाउने लोभतन्त्रले बालुवाटारलाई ढलको अखडा बनायो । शतल निवास पनि वलीयकरणमा पर्दा नागरिकता विधेयकमा को सभामुख थिए, पहिले को राष्ट्रपतिले विधेयक रोके, कसरी खुलाइयो तामाम विषय ? आम नागरिकलाई जानकारी छ । उनै शिक्षा-दीक्षा दिँदै छन्, परिवर्तीत सन्दर्भमा पनि । पछिल्लो पाँच वर्षमा देशलाई थपिएको ऋण र व्यापारघाटा, दुई दशकमा आएको उत्पादनको मन्दी र विदेशीहरूले सधैँ देशलाई क्रीडास्थली, फूलबारी बनाएको पनि सबैलाई ज्ञात छ ।

समुद्रपारिबाट टेलिफोन आउँदा थर्कमान हुने परराष्ट्र, देशको माटो, गिट्टी बेच्ने राष्ट्रिय बजेट, नदीनाला बेच्ने, असमान सन्धि गर्ने, सम्झौता गरेर परिधमबाट घाम आउँछ, समृद्धि ल्याउँछ भन्ने राजनीतिक नारा, देशको नक्सालाई आफैं राख्ने, अरूलाई नदिने, भृष्टको राजनीति गरेर विदेशीलाई समेत चिढाउने काम पनि भएकै हो । आयातीत धर्म, संस्कार, मौलिकगनमा बेहोसी, संस्कृति बेचुवा, धर्मछाडा, होलवाइनका नायकहरूले देशका उद्योगधन्दाहरूलाई स्वहा पारे । आम जनतालाई बेरोजगार बनाए । माटोलाई विषाक्त बनाए । वायुमण्डल बिगारे । खण्डवृष्टि, अनावृष्टि, अतिवृष्टि धेरै थिनकै पालामा भएको छ । पूर्वाधार कुनै समयमा पूरा भएन, गलिरह्यो । हिउँद, वर्षा जनता असुरक्षित रहे । औषधिमूलो पाएनन् । बिमाको भुक्तानी भएन । उखु किसान तडिपए । चामलका लागि बालुवाटार पुगुपर्ने र सधैँ थापाथली मण्डेला जगाउनुपर्ने संघीयता ल्याइयो । टोल-टोलमा राजा बनाइए, जनता रैति बने । एक छाक खान र एक भुम्रो लगाउन खाडी जानुपर्ने बनाइयो । गाउँमा जन्ती-मलामी नहुने र डोजर आतंक गराएर बन, बाटो, कान्ता, खेत, बारी घसे । ठेक्कापट्टाबाट देशलाई सिध्याए, कुष्य बनाए । राजनीतिको चुनव धेरै महँगो बनाए । फलतः बजार असह्य महँगो हुँदै आएको छ । पूर्वाधारहरु नष्ट भएका र तिनलाई पुनर्जीवन दिन पनि करको मार र भार थपिएको छ । पङ्क्तिकारले केही फोरमहरूमा वक्ताहरूबाट सुन्ने गरेको छ- सरकार आलो, काँचो, ठेठ्ठनाहरूको हातमा गएको अनेक गुनासाहरु सुन्ने गरेको छ । कतिपय फोरमहरूमा नेतृत्व जेलेन्स्की हुन्छ भन्दै औँला तेर्स्याइएको देखेको छ । अतः बालेन सरकार परिपक्व भई सही तरिकाबाट शासनलाई अनुशासन र सुशासनमा राख्न सकोस्, यही सुभाब छ ।

समाचारपत्रबाट

स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रमलाई कसरी प्रभावकारी बनाउन सकिन्छ ?

सूचना प्रविधिको युगमा डिजिटल सेवा विस्तार नगरी कार्यक्रम पूर्ण रूपमा प्रभावकारी बन्न सक्दैन । त्यसैलेः

प्रत्येक पालिकामा अनलाइन बिमा प्रणाली सञ्चालन गर्न आवश्यक कम्प्युटर, इन्टरनेट तथा प्राविधिक पूर्वाधार उपलब्ध गराइनुपर्छ ।

नागरिकले मोबाइल एप वा अनलाइन प्रणालीमार्फत् नवीकरण, प्रिमियम भुक्तानी, सदस्यता स्थिति हेर्न र आबद्ध अस्पतालहरूको सूची प्राप्त गर्न सक्ने व्यवस्था हुनुपर्छ ।

स्वास्थ्य बिमा बोर्ड र स्थानीय तहबिच एकीकृत डेटा समन्वय प्रणाली (Data Coordination System) विकास गरिनुपर्छ कम गर्नेछ ।

४. व्यापक जनचेतना अभिवृद्धि कार्यक्रम

धेरै नागरिक अभै पनि स्वास्थ्य बीमाको महत्त्व, सेवा सुविधा तथा प्रक्रियाबारे पूर्ण जानकारीबाट वञ्चित छन्, जसले गर्दा सहभागिता कम देखिएको छ । त्यसैलेः

प्रत्येक पालिका र वार्ड स्तरमा नियमित रूपमा जनचेतना कार्यक्रम सञ्चालन गरिनुपर्छ ।

विद्यालय, महिला समूह, आमा समूह, युवा क्लब तथा सामुदायिक संस्थामार्फत् प्रचार अभियान चलाइनुपर्छ ।

स्थानीय रेडियो, एफएम, सामाजिक सञ्जाल तथा स्वास्थ्य शिविरमार्फत सूचना प्रवाह गरिनुपर्छ ।

स्थानीय भाषा र सुन्न/बुझ्न सहज हुने गरी सञ्चार सामग्रीहरू तयार गरिनुपर्छ ।

५. स्वास्थ्य संस्थाको सेवा र गुणस्तरमा सुधार

स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रमप्रति कतिपय नागरिकमा असन्तुष्टि देखिनुको प्रमुख कारण सेवा प्रवाह र गुणस्तरमा

कमजोरी हुनु हो । यसलाई सुधार्नः

बीमासँग आबद्ध स्वास्थ्य संस्थाहरूमा औषधि, आवश्यक उपकरण तथा स्वास्थ्य जनशक्तिको पर्याप्तता सुनिश्चित गरिनुपर्छ ।

बिरामीलाई सम्मानजनक व्यवहार तथा छिटोछरितो सेवा दिने व्यवस्था मिलाउनुपर्छ ।

अनावश्यक प्रशासनिक भ्रम्रभट, प्रेषण प्रणालीको दुरुपयोग तथा ढिलासुस्ती नियन्त्रण गरिनुपर्छ ।

सेवाग्राहीको सन्तुष्टि मापनका लागि नियमित मूल्यांकन प्रणाली लागू गरिनुपर्छ ।

६. स्थानीय तहसँग सहकार्य र उत्तरदायित्व

स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रमलाई स्थानीय सरकारको अपनत्व रहने गरी जोड्दा यसको प्रभावकारिता अझ बढी दिगो हुन्छ ।

त्यसैलेः

बिमा कार्यक्रम कार्यान्वयन र सचेतनाका लागि स्थानीय पालिकालाई निश्चित जिम्मेवारी र अधिकार प्रदान गरिनुपर्छ ।

बीमा कार्यक्रममा उत्कृष्ट कार्य गर्ने पालिकाहरूलाई प्रोत्साहन तथा पुरस्कारको व्यवस्था गरिनुपर्छ ।

जनप्रतिनिधि, स्थानीय स्वास्थ्य संस्था र स्वास्थ्य बिमा बोर्डबिच नियमित अनुगमन तथा समन्वय समिति गठन गरिनुपर्छ ।

७. विपन्न तथा जोखिम समूहलाई विशेष सहूलियत

स्वास्थ्य बिमाको मूल उद्देश्य सामाजिक सुरक्षा र न्याय भएकाले कमजोर वर्गलाई पहिलो प्राथमिकतामा राख्नुपर्छः

अति विपन्न, अपात्रता भएका व्यक्ति, ज्येष्ठ नागरिक तथा दीर्घरोगीहरूलाई विशेष सहूलियत तथा प्राथमिकता दिइनुपर्छ ।

दलित, पिछडिएको समुदाय तथा दुर्गम क्षेत्रका नागरिकका लागि निःशुल्क वा अत्यधिक सहूलियतपूर्ण बीमाको व्यवस्था गर्न सकिन्छ ।

स्थानीय तहले यस्ता लक्षित परिवारहरूको पहिचान गरी बीमा कार्यक्रममा अनिवार्य आबद्ध गराउने नीति लिनुपर्छ ।

निष्कर्ष

स्वास्थ्य बिमा कार्यक्रम नेपालको स्वास्थ्य सुरक्षा प्रणालीको मेरुदण्ड हो । यसको प्रभावकारिता वृद्धि गर्न सेवालाई नागरिकको घरदैलामै पुर्‍याउनु आवश्यक छ । त्यसैले प्रत्येक पालिका/स्थानीय तहमा स्वास्थ्य बिमा बोर्डको शाखा स्थापना गरी प्रशिक्षित स्वास्थ्य कर्मचारी खडाउने व्यवस्था आजको मुख्य आवश्यकता हो ।

यस कदमलेः

नागरिकको पहुँचमा वृद्धि र बिमा सहभागिताको विस्तार गर्नेछ ।

सेवा प्रवाहमा सहजता र पारदर्शिता ल्याउनेछ ।

कार्यक्रमप्रति जनविश्वास अभिवृद्धि गर्दै सार्वभौमिक स्वास्थ्य पहुँचको राष्ट्रिय लक्ष्य हासिल गर्न ठूलो योगदान पुर्‍याउनेछ ।

अतः माथि उल्लेखित व्यावहारिक सुझावहरूलाई आगामी वर्षको नीति तथा कार्यक्रममार्फत कार्यान्वयन गरिदिनुहुन हार्दिक अनुरोध गर्दछु । स्वास्थ्य खबरबाट

भूमे नाच
थवात्री समाज सेवा समिति दाङको आयोजनामा भूमे पर्वका अवसरमा घोराही उप-महानगरपालिका-१३ स्थित बडहरामा जारी भूमे नाच कार्यक्रमको सातौँ दिन आइतबार परम्परागत मगर भेषभूषामा सजिएर भूमे नाच प्रस्तुत गर्दै मगर समुदाय । भूमे पर्व मगर समुदायको सांस्कृतिक पहिचान र परम्परासँग जोडिएको प्रमुख पर्वका रूपमा मनाइन्छ । तस्विर: रासस

कर्णाली र सूपका बहुमत नेता एमाले पुनर्गठनको पक्षमा

बुटवल । नेकपा (एमाले) कर्णालीमा पार्टी पुनर्गठनको व्यापक आवाज उठेको छ । नेकपा एमाले सुभाष संकलन कार्यादलको आयोजनामा भएको पुनर्गठनसम्बन्धी सुभाष संकलन कार्यक्रममा नेतृत्व परिवर्तनको आवाज उठेको हो ।

नेकपा एमालेका एक नेताकाअनुसार सोमबार भएको उक्त कार्यक्रममा कर्णाली प्रदेशका १० जिल्लामध्ये अहिलेसम्म ६ वटा जिल्लाका जिल्ला पदाधिकारी तथा केन्द्रीय सदस्यहरूले आफ्ना सुभाष राखिसकेका छन् ।

ती नेताका अनुसार ६ जिल्लाबाट ३७ जना नेताहरूले आफ्नो सुभाष राखेका थिए । सुभाष राखेका मध्ये ३४ जनाले पुनर्गठनको पक्षमा र ३ जनाले पुनर्गठनको विपक्षमा मत राखेका छन् ।

बाँकी ४ जिल्लाको सुभाष लिन बाँकी रहेको एमालेले जनाएको छ । नेकपा एमालेको सुदूरपश्चिम प्रदेशस्तरीय सुभाष संकलन कार्यक्रममा अधिकांश नेता तथा कार्यकर्ताले पार्टी पुनर्गठनको आवश्यकता औल्याएका छन् । प्रदेश कमिटीले धनगढीमा आयोजना गरेको कार्यक्रममा जिल्ला अध्यक्ष, प्रदेश पदाधिकारी तथा केन्द्रीय सदस्यहरूको दूलो हिस्साले नेतृत्वदेखि संगठनसम्म पुनर्गठन गर्नुपर्ने धारणा राखेका हुन् ।

पार्टी केन्द्रका उपाध्यक्षहरू रामबहादुर थापा, विष्णु पौडेल, पृथ्वीसुब्बा गुरुङ तथा महासचिव शंकर पोखरेलको उपस्थितिमा भएको कार्यक्रम करिब १३ घण्टा चलेको थियो । सुभाष संकलन कार्यक्रमअघि पार्टी अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले भर्चुअल सम्बोधन गर्दै नेताहरूलाई आफ्नो धारणा निर्धक्क राख्न आग्रह गरेका थिए । सो क्रममा ओलीले अन्यत्र जस्तै 'विभिन्न खालका मानसिकता' बोकेर पुगेका नेताहरूलाई धेरै महत्त्व दिन जरूरी नभएको भन्दै आफ्ना कुरा ढुक्कले राख्न भनेका थिए । तर, ओलीको उक्त निर्देशनअनुसारकै राय दिने नेताको संख्या न्यूँ देखिएको कार्यक्रममा सहभागी एक नेताले बताए ।

'उहाँ(अध्यक्ष)ले अन्य प्रदेशमा जस्तै त्यहाँ पनि केही व्यक्तिहरू विभिन्न नाममा आएका छन् । उनीहरूलाई धेरै महत्त्व दिन जरूरी छैन भन्दै सम्बोधन गर्नुभएको थियो,' ती नेताले भने- 'आफ्नो कुरा निर्धक्क राख्नुहोला भन्नुभयो तर, उहाँको निर्देशनभन्दा ठीक उल्टो नेताहरू पार्टी पुनर्गठनको पक्षमा उभिनुभएको छ ।'

कार्यक्रममा सहभागी सबै जिल्ला र प्रदेशका पदाधिकारी तथा केन्द्रीय सदस्यहरूले पालेपालो धारणा राखेका थिए । बैठकमा डडेल्धुरा बाहेक सबै(८) जिल्लाका अध्यक्ष सहभागी थिए । कैलाली अध्यक्ष यज्ञराज ढुंगानाले पार्टी अध्यक्षकै सहमतिअनुसार पुनर्गठन

गर्नुपर्ने बताएका थिए । तर उनका अन्य पदाधिकारीले भने पुनर्गठनको पक्षमा उभिएर ओलीको विकल्प आवश्यक भइसकेको धारणा राखे ।

डोटी जिल्ला अध्यक्ष मन्जु मलासीले पनि अहिले ओलीको विकल्प खोज्नु गलत भएको दाबी गर्दै नेतृत्व गर्न सक्ने व्यक्ति अरु नभएको बताएकी थिइन्, तर अन्य पदाधिकारी भने पुनर्गठनको पक्षमा बोलेका थिए । अछाम, बाजुरा र डडेल्धुरा कमिटीले पनि पार्टी पुनर्गठनबारे लिखित प्रतिवेदन बुझाएका छन् । दार्चुला अध्यक्ष ज्ञानेन्द्र घर्तीले पार्टी एकतामा जोड दिएका छन् । पार्टी विभाजन हुने गतिविधि गर्न नहुने बताएका उनले सिंगो जिल्ला सूर्य चिन्ह र एमाले भाग्नै ठाउँमा उभिने धारणा राखेका थिए ।

बझाङका पदाधिकारीले पनि पार्टी पुनर्गठनको पक्षमा धारणा राखे तर प्रतिनिधि सभाका एमाले प्रमुख सचेतक समेत रहेका सांसद ऐनबहादुर महर्ले बझाङ पार्टीको संस्थागत निर्णयको पक्षमा उभिने बताएका थिए ।

कार्यक्रममा कतिपय नेताले अध्यक्ष ओली मात्र नभएर वडादेखि केन्द्रीय कमिटीसम्मै पार्टी पुनर्गठन हुनुपर्ने धारणा राखेका छन् । कार्यक्रममा लिखित प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका अछाम जिल्ला अध्यक्ष शिवप्रसाद उपाध्यायले वडा तहसम्मै पुनर्गठनको माग गरेका थिए । प्रदेश अध्यक्ष कृष्णप्रसाद जैशीसहित अन्य पदाधिकारीले पनि पार्टी पुनर्गठनमा जोड दिएका थिए । सुभाष संकलन कार्यक्रममा सुदूरपश्चिम भूगोलका केन्द्रीय सदस्यहरू पनि सहभागी थिए । उनीहरूले पनि आफ्नो धारणा राखेका छन् । अरूको तुलनामा युवा केन्द्रीय सदस्य नरेश रोकया र गोविन्द गिरी अरूभन्दा चर्को सुनिएका थिए ।

अध्यक्ष ओली मात्र नभएर सिंगो पार्टी कमिटी नै पुनर्गठनको पक्षमा उनीहरू उभिएका थिए । 'केपी ओलीलाई मात्र देखाएर तपाईंहरू पछिन्छ पाउनुहुन्न । महाधिवेशनमा उहाँकै टिममा लागेर पद हात पार्ने तपाईं सबै जनाले पार्टीबाट बिदा लिनुपर्छ,' रोकायाले भने-'सिंगो पार्टी नै पुनर्गठन गर्नुपर्छ । अहिलेसम्मको परिणामको भागेदार तपाईंहरू सबै जना हो ।'

नेता कर्णबहादुर थापा, प्रदेश इञ्चार्ज दामोदर भण्डारी, कमला ओली, सन्तोश शर्मा थापा, गौरीशंकर चौधरी लगायतका केन्द्रीय सदस्यले पनि पार्टी पुनर्गठनको पक्षमा बोलेका थिए । प्रतिनिधिसभा सदस्य गणेश सिंह ठगुनाले जिल्ला अध्यक्ष घर्तीकै लाइनको कुरा गर्दै पार्टी विभाजन गर्ने कुरा राम्रो नहुने धारणा राखेका थिए ।

बाजुराका लालबहादुर थापाले भने अध्यक्षलाई दोष लगाएर अन्य पदाधिकारी उभिन नपाउने बताएका थिए ।

विवादले रास्वपाको बन्द सत्र स्थगित

बुटवल । रास्वपाको बन्द सत्र स्थगित भएको छ । महाधिवेशन प्रतिनिधिमार् थपघट र मधेश प्रदेशमा देखिएको विवादका कारण बन्द सत्र सुरु हुन नसकेको हो । रास्वपाका स्रोतका अनुसार, बन्द सत्रका कार्यक्रम स्थगित गरेर विवादका विषयहरू टुंगो लगाउने गरी तयारी गरिएको हो । बन्द सत्रमा सहभागी हुन सोमबार विहानैदेखि महाधिवेशन प्रतिनिधिहरू पुगेका थिए । उनीहरू दिनभर कुरेर बसे पनि अन्तिम समयमा बन्द सत्र स्थगित भएको हो ।

मालिकामा बेसारको ‘ब्रान्डिङ’

गुल्मी । गुल्मीको मालिका गाउँपालिकामा बेसारको 'ब्रान्डिङ' गर्न सुरुआत गरिएको छ । मालिका -२ दर्लडमा बेसारको 'प्याकेटिङ' गरी बिक्रीवितरण गर्न थालिएको हो ।

जनविकास केन्द्रद्वारा सञ्चालित कृषि तथा पशु विकासमा आधारित साना किसान तथा युवा उद्यमशीलता विकास परियोजनाअन्तर्गत गठन भएको दिदीबहिनी कृषि तथा पशु विकास महिला सहकारीले बेसारको उत्पादन गरी बिक्री वितरण गरिएको हो ।

परियोजनाले उपकरण र अन्य उपकरण सहयोग गरेपछि महिलाहरूले बेसार उद्योग सञ्चालन गरेका हुन् । अहिले बेसारको मूल्य प्रतिकेजी रु ४०० रहेको परियोजना संयोजक बाबुराम पन्थीले जानकारी दिए । सहकारीमा हाल मालिका १, २ र ३ का महिलाहरू आबद्ध छन् ।

सहकारीले बेसारका साथसाथै स्थानीय उत्पादन आटो, पिठोलागायतका खाद्यान्न पनि बिक्री वितरण गर्ने लक्ष्य राखेको छ । हाल परियोजनाले मालिका गाउँपालिकामा कृषि र पशुसम्बन्धी उत्पादन र उत्पादकत्वसम्बन्धी काम गर्दै आएको परियोजना संयोजक पन्थीले बताए ।

लुम्बिनीको बजेट छलफल किन सज्यो ?

बुटवल । लुम्बिनी प्रदेशसभाको सोमबार बस्ने तय भएको बैठक एक दिनका लागि स्थगित गरिएको छ । प्रदेशसभा सचिव दुर्लभकुमार पुनमगरद्वारा जारी सूचनाअनुसार सोमबार दिउँसो १:०० बजे बस्ने गरी पूर्वनिर्धारित आठौँ अधिवेशनको दशौँ बैठक लुम्बिनी प्रदेश सरकारको विशेष अनुरोधमा स्थगित गरिएको हो । सूचनामा जनाइएअनुसार सभामुखको निर्देशनमा

उक्त बैठक अब आज ९ गते मंगलबार दिउँसो ३:०० बजे बस्ने गरी तय गरिएको छ । लुम्बिनी प्रदेशसभा नियमावली, २०७९ को नियम १२ को उपनियम (३) बमोजिम प्रदेशसभा सदस्यहरूको जानकारीका लागि बैठक स्थगितसम्बन्धी सूचना प्रकाशित गरिएको प्रदेशसभा सचिवालयले जनाएको छ । सांसदहरूले बजेट विवरण अध्ययन गर्न नपाएकाले बैठक सारिएको हो ।

कालिका मानवज्ञान माविमा कक्षा १२ उत्तीर्ण विद्यार्थीलाई बधाई तथा शुभकामना

बुटवल । बुटवल-१० कालिकानगरमा रहेको कालिका मानवज्ञान माध्यमिक विद्यालय मा कक्षा १२ उत्तीर्ण विद्यार्थीहरूलाई बधाई तथा आगामी शैक्षिक तथा व्यावसायिक यात्राका लागि शुभकामना व्यक्त गर्दै विशेष कार्यक्रम गरिएको छ ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका ज्येष्ठ सदस्य तेजेन्द्र खनालको अध्यक्षतामा सम्पन्न कार्यक्रममा विद्यालयबाट कक्षा १२ उत्तीर्ण गरेका विद्यार्थीहरूलाई सम्मान गर्दै उनीहरूको उज्ज्वल भविष्यको कामना गरिएको थियो ।

कार्यक्रममा बोल्ने वक्ताहरूले विद्यार्थीहरूले विद्यालय जीवनमा हासिल गरेका उपलब्धिहरूको प्रशंसा गर्दै उच्च शिक्षा तथा जीवनका आगामी चुनौतीहरूलाई आत्मविश्वासका साथ सामना गर्न आग्रह गरे ।

कार्यक्रमका प्रमुख वक्ता तथा विद्यालयका पूर्व अध्यक्ष एवं शैक्षिक अभियन्ता होम गलामिले विद्यार्थीहरूलाई बधाई दिँदै शिक्षा नै व्यक्तित्व निर्माण र समाज परिवर्तनको महत्त्वपूर्ण आधार भएको बताए । उनले विद्यालयबाट प्राप्त ज्ञान, सीप र संस्कारलाई जीवनभर आत्मसात् गर्दै राष्ट्र निर्माणमा योगदान पुर्‍याउन विद्यार्थीहरूलाई प्रेरित गरे ।

त्यसैगरी विद्यालयका निवर्तमान अध्यक्ष नित्यानन्द ज्ञवालीले उत्तीर्ण विद्यार्थीहरूलाई सफलताको शुभकामना व्यक्त गर्दै उच्च शिक्षामा अफ उत्कृष्ट नतिजा हासिल

गर्न निरन्तर मेहनत गर्न सुभाष दिए । उनले अनुशासन, लगनशीलता र सकारात्मक सोचका माध्यमबाट जुनसुकै क्षेत्रमा पनि सफलता प्राप्त गर्न सकिने उल्लेख गरे ।

कार्यक्रममा विद्यालयका पूर्व प्रधानाध्यापक तथा मुख्य शैक्षिक सल्लाहकार एवं बुटवल कालिका क्याम्पस का प्रमुख घनश्याम पाठक ले विद्यार्थीहरूलाई बधाई ज्ञापन गर्दै विद्यालयले उत्पादन गरेका जनशक्तिले विभिन्न क्षेत्रमा महत्त्वपूर्ण योगदान पुर्‍याइरहेको बताए । उनले भविष्यका लक्ष्य स्पष्ट बनाएर अध्ययनलाई निरन्तरता दिन आग्रह गरे ।

विद्यालयका प्रधानाध्यापक दिनेश थापाले विद्यालयको शैक्षिक उन्नतिमा विद्यार्थी, अभिभावक र शिक्षकको साझा योगदान रहेको उल्लेख गर्दै उत्तीर्ण विद्यार्थीहरूको सफलताले विद्यालयलाई थप गौरवान्वित बनाएको बताए । उनले विद्यार्थीहरूको आगामी यात्रा सफल, सिर्जनशील र उपलब्धिमूलक रहोस् भने शुभकामना व्यक्त गरे ।

कार्यक्रममा विद्यार्थीहरूले विद्यालयमा बिताएका अविस्मरणीय क्षणहरू स्मरण गर्दै शिक्षक तथा अभिभावकप्रति आभार व्यक्त गरेका थिए । बधाई तथा शुभकामना आदानप्रदानसँगै सम्पन्न कार्यक्रमले विद्यार्थीहरूमा थप उत्साह र आत्मविश्वास जगाएको सहभागीहरूले बताएका छन् ।

नौ वर्षमा १९८ किलोमिटर सडक कालोपत्र

तुलसीपुर । घोराही उप-महानगरपालिकाले पछिल्लो नौ वर्षमा १९८ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरेको छ । नगरप्रमुख नरलाल चौधरीका अनुसार पछिल्लो नौ वर्षमा ४५८ किलोमिटर सडक स्तरोन्नति र ग्राभेल, २८० किलोमिटर नयाँ सडक निर्माण र ६८.३ किलोमिटर सडक मर्मत सम्पन्न भएको छ । नगरका सबै वडालाई केन्द्रसँग जोड्न २०७ कलर्थ र पाँच फ्मोल्टेज पुल निर्माण गरिएका उनले बताए । शहरी सौन्दर्यीकरण र सरसफाइका लागि ९९ किलोमिटर ढल निर्माण तथा एउटा व्यवस्थित स्यानेटरी ल्यान्डफिल साइट सञ्चालनमा ल्याइएको छ । नदी नियन्त्रणका लागि २०.९ किलोमिटर क्षेत्रमा तटबन्ध निर्माण गरी बाढी र कटानको जोखिम कम गरिएको छ ।

खानेपानी र सिँचाइमा आत्मनिर्भरता नगरवासीलाई स्वच्छ खानेपानी पुर्‍याउने उद्देश्यका साथ १०८ कुवा र ७७ डिपबोरिङ निर्माण गरी हाल ९२ प्रतिशत घरमा स्वच्छ खानेपानीको पहुँच सुनिश्चित गरिएको नगरप्रमुख चौधरीले बताउनुभयो । कृषि क्षेत्रलाई लक्षित गरी ४३ कृत्रिम जलाशय निर्माण गरिएका छन् । जसबाट ७३८ हेक्टर जमिनामा सिँचाइ सुविधा विस्तार भएको उनको

भनाइ छ । ऊर्जा क्षेत्रमा ८७ किलोमिटर प्रसारण लाइन विस्तार र सातवटा सौर्य ऊर्जा प्लान्ट स्थापना गरिएको छ । नगरप्रमुख चौधरीका अनुसार शिक्षा, स्वास्थ्य र सामाजिक सुरक्षा शिक्षा क्षेत्रमा २७ विद्यालय भवन र ३९ नयाँ कक्षाकोठा थपिएका छन् भने अधिकांश सामुदायिक विद्यालयमा सूचना प्रविधि प्रयोगशाला स्थापना गरिएको छ । स्वास्थ्यतर्फ २८ स्वास्थ्य संस्थाका भवन निर्माण भएका छन् । सामाजिक सुरक्षाका क्षेत्रमा १७ हजार ३७४ लाभग्राहीलाई बैंकमार्फत रु ६३ करोड ५८ लाखभन्दा बढी सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरण गरिएको छ ।

घोराहीले हालसम्म १३८ स्थानीय कानुन निर्माण गरी शासन प्रणालीलाई विधिसम्मत बनाएको छ । वडास्तरबाटै अनलाइन घटना दर्ता, अनलाइन नागरिकता सिफारिस र राजस्व सङ्कलनजस्ता विद्युतीय शासन प्रणाली लागू गरी सेवा प्रवाहलाई छिटो तथा पारदर्शी बनाइएको नगरप्रमुख चौधरीले बताए । वातावरण संरक्षणका लागि एक हजार ३०० थान इन्डक्सन चुलो र ४५० थान सुधारिएको चुलो वितरण गरी धुँवाँमुक्त भाग्सा अभियानलाई समेत सहयोग पुर्‍याइएको छ ।

हामी बोलेर मात्र होइन पुर्‍याएर छाड्छौ

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पासलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन

बैंकको साइड (सुर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएको भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि
सधै हामीलाई सम्भन्नुहोस् !

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्क:

बुटवल-७, पुरानो बसपार्क (सब्जीमण्डी पछाडि)

यातायात मजदूर संघको भवनमा

फोन:-०७१-५४०२९३ मो. ९८५७०३५३८०, ९८४७१२३९५७

E-mail:ideapressbtl@gmail.com

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स्

फोन: ०७१-५३५३१७ ९८५७०६०३६८, ९८५७०६०३८४

KKJ

न्यू कूम्कूम् ज्वेलर्स

वि.पि. वोक, बुटवल-४, रुपन्देही

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाईनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साटनुका साथै खरिद वित्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सिद्धार्थ पब्लिकेशन (प्रा.) लि. द्वारा प्रकाशित दैनिक लुम्बिनीको लागि अध्यक्ष: मोहन चापागाईँ, सल्लाहकार: एम.बी. विश्वकर्मा, प्रबन्ध सञ्चालक: महेश रिजाल, सम्पादक: शेरबहादुर केसी, सह-सम्पादक : टि.आर. शर्मा

प्रधान कार्यालय: बुटवल-११, माफगाउँ, रुपन्देही, लुम्बिनी प्रदेश नेपाल, फोन : ०७१-५३०६४०, ५३७६४० इमेल: lumbininews@gmail.com (News) मुख्य शाखा कार्यालय भैरहवा, फोन: ०७१-५७२२६७ **अनलाइन संस्करण** lumbinipatrika.com